

Internetconsultatie hazenjacht Limburg

Het beleid om de jacht op haas en konijn in o.a. Limburg te sluiten vind ik erg ongenueanceerd en komt er in mijn jachtveld op neer dat 'de krenten uit de pap worden gehaald'. Ik doe al ruim 50 jaar met plezier, veel moeite om een mooie wildstand te handhaven en wildschade zoveel mogelijk te beperken in het veld waarin mijn vader vroeger al jaagde en waarin ik nu met een vriend jaag.

In Limburg jaag ik meer dan 50 jaar in deze veldjacht van ongeveer 250 Ha. Aanvankelijk ook op patrijs, maar als gevolg van schaalvergroting in de landbouw en als gevolg van uitgebreid gebruik van insecticiden kromp het bestand aanzienlijk waardoor wij na 1982 niet meer op patrijzen gejaagd hebben. Ook de konijnenstand werd lager als gevolg van ziektes.

In overleg met de grondgebruikers is de hazenstand al meer dan 25 jaar op een niveau waarbij schade aan gewassen verwaarloosbaar is; jaarlijks afschot gemiddeld rond de 20 hazen. Fazanten, konijnen, eenden en wilde duiven worden bejaagd op basis van de actuele stand en de schade die zij veroorzaken. Zowel de stand als de schade door deze soorten zijn beperkt zodat zij nauwelijks worden bejaagd.

De stand van exoten (nijlgans, Canadese gans) wordt zo klein mogelijk gehouden vanwege de kans op explosieve groei en de schade die zij dan gaan veroorzaken.

Mede omdat het jachtveld in een korenwolf gebied ligt wordt de vossenstand zo laag mogelijk gehouden, jaarlijks worden gemiddeld vier vossen geschoten.

Voor de wilde zwijnen wordt de 0-optie gehanteerd, de laatste vijf jaar zijn drie wilde zwijnen geschoten.

Door biotoopverbetering is de laatste jaren een reeën bestand ontstaan waarvoor, i.v.m. de verkeersveiligheid, beheer noodzakelijk is. De laatste zeven jaar werd jaarlijks één bok en één geit geschoten.

Ongeveer drie keer per week ben ik in het veld, vaak één uur voor zonsopgang, maar ook 's avonds en 's nachts. Met de warmtebeeldkijker zie ik al een aantal jaar wat er zich in het donker in het veld afspeelt en ook dat er een stabiele hazenstand is, die misschien zelfs iets is toegenomen omdat in de Corona periode minder op haas is gejaagd.

De aanwezigheid in het veld leidt tot regelmatig, plezierig contact met agrariërs (o.a. over de schadegevoelige gewassen, maaibescherms, braak liggende percelen) en recreanten (o.a. over de betekenis van de jacht maar ook over niet aangeliijnde honden). Ook bij stropers blijft onze regelmatige aanwezigheid niet onopgemerkt. Samenwerking met politie en groene brigade vindt regelmatig plaats. Klein zwerfvuil wordt opgeruimd en grotere milieudelicten worden gemeld. Kortom: de regelmatige aanwezigheid van de jachthouder in zijn veld is van grote betekenis, voor de toestand van het veld.

De hazenjacht is voor mij als Limburgse jager een van de mooiste vormen van jacht en het levert in mijn jacht twintig keer een kostelijk stuk wildbraad op. Mocht de hazenstand kleiner worden dan heb ik dat op tijd in de gaten en pas het afschot aan, net als in 1982 met de patrijs. Ik wil blijven jagen en houd daarom rekening met de wildstand. Wordt de hazenjacht (of kleinwildjacht) in mijn veld van bovenaf gesloten, dan wordt de opbrengst van alle geïnvesteerde energie wel erg laag en vraag ik mij af wie bereid is om in de toekomst aan schadebeheer/veldtoezicht te doen als het gaat om schade door haas, konijn, gans, bever, wild zwijn, wolf etc. De stropers wachten dan gouden tijden.